

Az ádventi koszorú körül összegyűlt család közös énekléssel kezd a gyertya-gyújtás szertartását.

Jöjj el, jöjj el Em - má - nu - el, csak
té - ged á - hít Iz - ra - el. És hoz - zád só - hajt
un - ta - lan, mert Is - ten hí - ján hon - ta -
-lan. Meg - lásd, meg - lásd, ó Iz - ra - el, hogy
el - jö - vend Em - má - nu - el.

Jöjj el, jöjj el ó Jessze Vesszeje, és állj a rossznak ellene. – A mélyből, mely már eltemet, s a tűzből mentsd ki népedet. – Meglásd...

Jöjj el, jöjj el ó Napkelet, ím árva néped költöget. – Törd át a sűrű éj ködét és oszlasd gyászát szertesztét. – Meglásd...

(ÉE 15)

Közben meggyújtják a koszorú megfelelő számú gyertyáját, majd valaki fölolvass egy szentírási részletet, hétről-hétre mást.

[ádvent első vasárnapján]

Evangélium Szent Lukács könyvéből. Élt Heródesnek, Júdea királyának napjaiban egy Zakariás nevű pap. A feleségét Erzsébetnek hívták. Mindketten igazak voltak Isten előtt, feddhetetlenül éltek az Úrnak minden parancsa és igazsága szerint. De nem volt gyermekük.

Történt pedig, hogy amikor a papi szolgálat rendje szerint sorsvetés útján rá került a tömjénezés sora, bement az Úr templomába. Akkor megjelent neki az

Úr angyala. Ennek láttára Zakariás zavarba jött, és félelem szállta meg őt. Az angyal ezt mondta neki: „Ne félj, Zakariás, mert meghallgatást nyert könyörgésed; feleséged, Erzsébet fiút szül neked, és a nevét Jánosnak fogod hívni. Nagy lesz az Úr előtt. Izrael fiai közül sokakat fog Urukhoz, Istenükhöz téríteni., hogy így alkalmas népet készítsen az Úrnak.” Ekkor Zakariás megkérdezte: „Hogyan győződ meg erről? Hiszen én öreg vagyok, és a feleségem is előrehaladott már napjaiban.” Az angyal ezt felelte neki: „Én Gábiel vagyok, és azért küldtek, hogy ezt az örömhírt meghozzam neked. De íme, megnémulsz, és nem tudsz beszélni addig a napig, amikor ezek megtörténnek, mivel nem hittél szavaimnak.”

E napok után Erzsébet, a felesége méhében fogant, és mikor eljött az ideje fiút szült. Szomszédai és rokonai a nyolcadik napon eljöttek körülmetélni a gyermeket, és apja nevével Zakariásnak nevezték. De az anyja így szólt: „Semmiképpen sem, hanem Jánosnak fogják hívni.” Erre azt mondták: „De hiszen senki sincs a rokonságodban, akit így neveznének.” Intettek tehát apjának, hogyan akarja őt nevezni. Ő pedig írotáblát kért, és ezeket a szavakat írta rá: „János a neve.” Mindnyájan elcsodálkoztak. Erre azonnal megnyílt a szája és a nyelve, megszólalt, és magasztalta az Istent:

Benedic-tus qui ve-nit, benedic-tus qui ve-nit, in
no-mi-ne, in no-mi-ne, in no-mi-ne Do-mi-ni.

(J. Berthier, Taizé)

Ez az Isten Igéje. V: Istennek legyen hála!

[ádvent második vasárnapján]

Evangélium Szent Lukács könyvéből. Isten elküldte Gábiel angyalt Galilea egyik városába, Názaretbe, egy szüzhöz, aki el volt jegyezve egy férfival. A férfi József volt, Dávid házából, a szűz neve meg Mária. Bement hozzá az angyal, és így szólt: „Üdvözlégy, kegyelemmel teljes, az Úr van teveled.” Őt zavarba ejtette ez a beszéd, és elgondolkodott, hogy miféle köszöntés ez. Az angyal pedig folytatta: „Ne félj, Mária! Kegyelmet találtál Istennél. Íme, méhedben fogansz és fiút szülsz, és Jézus-

nak fogod nevezni. Nagy lesz ő, a Magasságbeli Fiának fogják hívni; az Úr Isten neki adja Dávidnak, az ő atyjának trónját, és uralkodni fog Jákob házában mindörökké, és királyságának nem lesz vége.”

Mária erre megkérdezte az angyaltól: „Miképpen lesz ez, hiszen férfit nem ismerek?” Az angyal ezt felelte neki: „A Szentlélek száll rád, és a Magasságbeli ereje megárnýkoz téged; azért a Szentet is, aki tőled születik, Isten Fiának fogják hívni. Íme, Erzsébet, a te rokonod is fiat fogant öregségében, és már a hatodik hónapban van, ő, akit magtalannak hívtak, mert Istennél semmi sem lehetetlen.” Mária erre így szólt: „Íme, az Úr szolgálóleánya, legyen nekem a te igéd szerint.” És eltávozott tőle az angyal.

Ez az Isten Igéje. V: Istennek legyen hála!

Üdvözlégy Mária ...

[ádvent harmadik vasárnapján]

Evangélium Szent Lukács könyvéből. Mária útra kelt azokban a napokban, és sietve elment a hegyek közé, Júda városába. Bement Zakariás házába, és köszöntötte Erzsébetet. És történt, hogy amint Erzsébet meghallotta Mária köszöntését, felujjongott méhében a magzat, és Erzsébet eltelt Szentlélekkel.

Hangosan felkiáltott: „Áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhednek gyümölcse! De hogyan történhet velem az, hogy az én Uramnak anyja jön hozzám? Mert íme, amint fülemben felhangzott köszöntésed szava, felujjongott a magzat méhedben. És boldog vagy te, aki hittél, mert be fog teljesedni, amit az Úr mondott neked.” Mária erre így szólt:

Ma-gasz-tal-ja lel-kem az én U-ra-mat,
ör-ven-dez-ve é - lek szár-nya-i a - latt,
szol-gá-ló-ja let - tem, le-pil-lan-tott rám,

a - lá-zat-tal zen - gi dí-csé-re-tét szám.

Ami velem történt, nem volt soha még – boldognak mond engem minden nemzedék, – nagyot művelt rajtam hatalmas keze, – jóságában százszor szent az ő neve.

(Dienes Valéria, ÉE 251)

Ez az Isten Igéje. V: Istennek legyen hála!

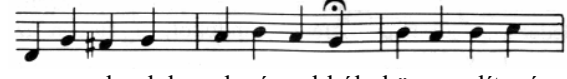
[Ádvent negyedik vasárnapján]

Evangelium Szent Máté könyvéből. Jézus Krisztus anyja, Mária el volt jegyezve Józseffel. Mielőtt egybekeltek volna, kitudódott, hogy méhében fogant a Szentlélektől. József pedig, a férje, igaz ember lévén, nem akarta őt hírbe hozni, ezért elhatározta, hogy titokban bocsátja el őt. Amikor ezeket forgatta szívében, íme, az Úr angyala álmában megjelent neki és így szólt: „József, Dávid fia, ne félj magadhoz venni feleségedet, Máriát, mert ami őbenne fogantatott, a Szentlélektől van. Fiút fog szülni, és a Jézus nevet adod neki, mert ő szabadítja meg népét bűneitől. Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék az Úr szava, amit a próféta által mondott: »Íme, a szűz méhében fogant és fiút szül, és a nevét Emmánuelnek fogják hívni«. Ez azt jelenti: Velünk az Isten.” József pedig fölkel álomból és úgy tett, amint az Úr angyala megparancsolta neki. Magához vette feleségét, de nem ismerte meg őt, amíg az meg nem szülte a fiút.

Ez az Isten Igéje. V: Istennek legyen hála!

Éb - redj, em - ber, mély ál - mod - ból,

meg-sza-ba-dulsz rab-sá-god-ból; kö - ze - lít már

üd-vös-sé-ged, el - tör - lik már min-den vét-ked.

Elküldé az Úr angyalát, – hogy köszöntse Szűz Máriát, – kinek tiszta, szűz méhében – alászállt az örök Ige.

(ÉE 7)

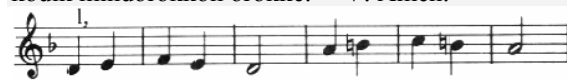
Ezután a válaszos imádság következik.

Az ember bűnt követett el, elfordult Istentől. Sok ezer esztendőnek kellett eltelnie ahhoz, hogy Isten elküldje a megígért megváltót. Isten megvárakoztatt minket, hogy annál jobban vágyakozzunk eljövetele után. Most mi is szólítsuk, hívjuk közösen Jézust! Az előimádkozott énekre válaszoljuk: Jöjj el, Uram Jézus!

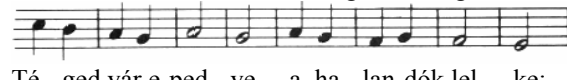
- Hogy eltöröld bűneinket ...
- Hogy beteljesítsd várakozásunkat ...
- Hogy szívünket betöltsed szeretettel ...
- Hogy az egész világ megismerjen téged ...
- Hogy békesség szálljon az egész világra ...
- Hogy igazi áldott, szent karácsonyunk legyen ...

Végül a családfő a következő könyörgést mondja:

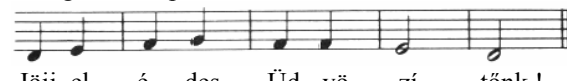
Könyörögjünk! Istenünk, te látod, milyen hűséges lélekkel várja néped karácsony ünnepét. Add kérünk, hogy Üdvözítőnk születésének nagy napját megértsük és örvendezzünk lélekkel áhítatosan ünnepeljünk. Ami Urunk, Jézus Krisztus által, aki él és uralkodik mindörökkön örökké. V: Amen.

Har-ma - toz-za - tok, é - gi ma - ga - sok !

Té - ged vár e-ped - ve a ha - lan-dók lel - ke:

Jöjj el, é - des Üd - vö - zí - tőnk !

Mert az emberek ott tévelyegnek, – Hol te égi fényed útján nem vezérléd – Őket, édes Üdvözítőnk!

(ÉE 3B)

Koltai András, 2006.

Hogyan ünnepeljük a családban?

Ádventi gyertyagyűjtés gyerekekkel